

ABSTRAKT

V roce 1998 státy schválily Římský statut Mezinárodního trestního soudu, učinily tak významný krok kupředu v oblasti vynucování norem mezinárodního trestního práva. Jurisdikce soudu je omezena na nejzávažnější zločiny, jejichž definice obsahuje Římský statut. Válečné zločiny, genocida a zločiny proti lidskosti byly v dokumentu definovány, na definici zločinu agrese se státy neshodly.

V roce 2010, na Revizní konferenci v Kampale, měly státy definici zločinu agrese do Římského statutu začlenit. Mezinárodní trestní soud tak měl definitivně získat jurisdikci nad zločinem agrese. Očekávání však byla naplněna jen částečně. Státy se sice dohodly na definici, kterou včlenily do Římského statutu, jurisdikce Mezinárodního trestního soudu však nebyla aktivována. K tomu by mělo dojít nejdříve v roce 2017, pokud budou splněny požadavky stanovené na Revizní konferenci.

Diplomová práce *Zločin agrese a Mezinárodní trestní soud* seznamuje čtenáře nejprve se základními pojmy, které souvisí s definováním zločinu agrese. V následujících kapitolách je popsán historický vývoj chápání zločinu agrese a snaha o kodifikaci pojmu. Na rozboru mezinárodních právních dokumentů je ukázán posun, který se během téměř stoletého vývoje definice udál. Hlavní část práce se zabývá vztahem zločinu agrese k Mezinárodnímu trestnímu soudu. Historický exkurz je zakončen kapitolou věnovanou Revizní konferenci v Kampale.

Poté, co je čtenář seznámen s historickou částí, dostává se k hlavní myšlence, která vedla k sepsání práce – konceptu mezinárodní odpovědnosti států. Na agresi je v literatuře běžně pohlíženo optikou trestněprávního přístupu, motivem předkládané práce bylo ukázání jiného pohledu. Autorka se snažila poukázat na přístup konzervativních právníků, kteří argumentují, že z teoretických ani pojmových důvodů, nemůže zločin agrese do jurisdikce Mezinárodního trestního soudu patřit. Práce se tudíž snažila dokázat, že Mezinárodní trestní soud není institucí, která by měla stíhat spáchání zločinu agrese.